אנגעפירט פונ'ם לערער פארבאנד פון די אידישע וועלטלאכע שולן אין ווינניפעג

מעשיות פון באבע דאבע

פון רעאן עלבע

די ציגן וואס זיי קינדער וויגן

האב איך א פאר ציגן,
וואס זיי קינדער וויגן —
אך, וואונדער איבער וואונדער,
ווי די ציגן קינדער וויגן,
דס איז מיר א וואונדער,
דאס איז מיר א וואונדער!

אודאי איז דאס א וואונדער! — האט געזאגט די באבע דאבע, — אבער הערט, וואס איז ווייטער געווען:

האבן פארווייגט די ציגן די קינדער אין די וויגן, און זיי זיינען אוועק אין פעלד כאפס א גראז צו וואס.

האט א וואלף דערזעען די ציגן. נו, ווילט זיך אים זיי קריגן. גיט ער זיך צו זיי א לאז, פלינק ווי א האז.

בעטן זיך די ציגן: — מיר האבן געלאזן קינדער אין די וויגן!

מאכט דער וואלף: — זאלן זיי דארט ליגן!

טענה'ן די ציגן: — און אז זיי וועלן שרייען, וועט דא דניט זיין ווער עס זאל זיי ווינ?

מאכט דער וואלף: — זאגט מיר, וואו זיי ליגן, וועל איך זיי גיין וויגן. און אין האלצן טראסט ער: "איך וועל פריער אויפעסן די ציגן און דערנאך די קינדער אין די וויגן".

טראכטן די ציגן: "מיר וועלן אים זאגן א ליגן און ער וועט גארנישט ניט קריגן".

און זיי זאגן צו אים: — זאלסט גיין און גיין, ביז דו וועסט קומען צו א שטיין. און אז דו וועסט קומען צום שטיין, זעץ זיך אוועק און וויין. וועט קומען אן אל־טינקע פרוי צו גיין און זי וועט דיך פרעגן אויף דיין געוויין. פאלסטו איר זאגן, אז דו וגילסט צו די קינדער גיין און דו ווייסט ניט ווי צו גיין אליין. וועט די אלטינקע דיך אויפהויבן פון שטיין און זי וועט שיין מיט דיר גיין.

— איז דאס אמת? פרעגט דער וואלף.

— אמת ויציב, ווי אונזער טאטע איז א קצב! — שווערן כלומרט די ציגן.

— איז דאס וואר? — פרעגט ווידער איבער דער וואלף.

— אזוי וואר ווי דער שווארץ־יאר איז קלאר! — שווערן ווידער די ציגן.

האט זיי שוין דער וואלף געגלויבט, ווייל קיין איבעריקער חכם איז ער ניט געווען. און ער האט זיי אזוי געגלויבט, אז ער האט זיך גאר פארגעסן, וואס ער האט געוואלט פריער די ציגן עסן, און ער האט איבערגעלאזט די ציגן און איז אוועק צו די קינדער אין די וויגן.

און ער איז געגאנגען און געגאנגען, געגאנגען א טאג מיט א נאכט, און קיין שטיין האט ער נאך ניט עפונען. עס זיינען יא געווען שטיינער, נאר דער וואלף איז ניט געווען ביי זיך זיכער צי דאס איז אלץ דער שטיין, וואס די ציגן האבן אים געזאגט.

איז ער ווייטער געגאנגען, געגאנגען א טאג מיט א נאכט, און ער האט נאך אלץ ניט געפונען דעם שטיין, אויף וועלכן ער זאל זיך אוועקזעצן מיט א געוויין און ווארטן ביז אן אלטינקע פרוי וועט קומען צוגיין:

איז ער געגאנגען ווייטער א טאג מיט א נאכט, ביז ער איז קוים מיט צרות געקומען צוגיין צו א גרויסן שטיין, און ער האט געזאגט: — אט דאס מוז זיין דער שטיין!

האט ער זיך אוועקגעזעצט אויפ'ן שטיין און האט אויפגעהויבן א גרויס געוויין. אבער קיין אלטינקע פרוי איז ניט געקומען צוגיין.

האט דער וואלף געווארט און געווארט, געווארט און געוויינט: אי־אי־אי! אוי־אוי־אוי! — און קיינער גייט ניט פארביי.

טראכט דער וואלף: וויפל איז מיר א שיר צו זיצן דא און וויינען, אז איך זע ניט קיינעם? איך וועל גיין צוריק צו די ציגן און זען זיי צו קריגן.

לויפט ער צוריק אין פעלד וואו ער האט איבערגעלאזט די ציגן, און ער מיינט, ער וועט זיי נאך קריגן.

געקומען אין פעלד: אוי וויי, א קלאם, א נעכטיקער טאג! ניטא קיין ציגן און וועלן מיר דרוקן.

ניטא וועמען צו קריגן!

לויפט פארביי א'הונט, פרעגט אים דער מיר דרוקן.

וואלף: — האסטו געזען מיינע ציגן?

דער הונט הא טגעקוקט און געשוויגן.

— הונט וואס שווייגסטו? איך פרעג דיך צי האסטו געזען מיינע ציגן?

ניט דער הונט מיט די ציין א קריץ און מיט שוי סא שפריץ: — וואס מאנסטו ביי מיר ציגן? וועסט באלד ביי מיר קריגן?

און ער נעמט גלייך די ציין שארפן און אויפ'ן וואלף זיך ווארפן.

דער הונט איז געווען גראד א שטארקער און א זאטער און דער וואלף — א הונגע־ריקער און א מאטער. נו, האט דער הונט ביינגעקומען דעם וואלף און אים אין וואלד פארטריבן, אזש ס'איז פון אים קיין שפור ניט געבליבן.

אבער וואו זיינען פארט אהינגעקומען די ציגן?

די ציגן זיינען אוועק צו די קינדער אין די וויגן און האבן זיי דערציילט די מעשה, וויי אזוי זיי האבן אפגענארט דעם וואלף און געהייסן אים גיין צו א שטיין און דערווייל זיינען זיי געבליבן אליין און וואוהין זיי וויל האבן זיי געקאנט גיין.

די קינדער האבן פון דער מעשה געלאכט, און די ציגן האבן זיי געזאגט א גוטע נאכט.

—(::)—

וויצן

דער היטער און די איינוואוינער

אין דער שטאט כעלם האט מען באגגנב'עט די קליינטן. האבן זיך אונעקגעועצט דער איינוואוינער פון שטאט אויסצוטראכטן אן עצה ווי צו כאפן דעם גנב. האט מען באשלאסן אוועקצוזעצן א היטער. אבער דאן האט זיך אנגעהויבן א קריג. יעדער קליינטיק האט געוואלט מען זאל זעצן דעם היטער לעבן זיין קליינט. דאן האבן זיך די שטאט־לייט צום צווייטן מאל אוועקגעזעצט צו באטראכטן די לאגע. און מען האט באשלאסן אז צוליב דעם עס זאל קיין קריג ניט זיין, זאל מען זעצן דעם היטער לעבן דער באד.

* * *

דער נאר שטופט מיך

אן ארימער מאן איז אריינגעקומען צו א רייכן מאן בעטן א נדבה, האט אים דער רייכער מאן אנגעהויבן ארויסצושטופן. דאן האט זיך דער ארימאן שטארק צע־לאכט. ווען דער רייכער מאן האט אים געפרעגט, "וואס לאכסטו?" — "דער נאר שטופט מיך", איז געווען דער ענטפער.

אהרן מארגאליס.

—(::)—

רעטענישן

1. וואס מער מען נעמט ארויס, אלץ גרעסער ווערט עס?
2. וואס האט בלעטער און איז ניט קיין בוים?
3. צוגעשיקט פון אברהם־פאזין, 8 יאר. רונד ווי אן עפל און האט פיר לעכער?
4. האט א קאפ און קאן ניט קלערן?
5. האט אן אויער און קאן ניט הערן?
6. אין וואס קלאפט מען א טשוואק?

צוגעשיקט פון ראכעלע ליבקינד, 6 יאר

—(::)—

ענטפערס אויף רעטענישן

געדרוקט פרייטאג, דעם 15טן פעברואר

1. א קצב. 2. א שלאנגע

די ריכטיקע ענטפערס האט צוגע־שיקט לאה ראזנפעלד.

—(::)—

בריוו קאסטן

מאשא וואלק: דיינע פיר שאראדן וועלן געדרוקט ווערן. שיק צו נאך.

חיים קארלינסקי: דיינע "טראכט און טרעפט" שפילן וועלן געדרוקט ווערן. שיק צו נאך.

אברהם פאזין: דיין מעשה'לע "סענ־דערל שלימ'מזל" דרוקן מיר.

לאה ראזנפעלד: דיינע שאראדעס וועלן מיר דרוקן.

חנה'לע בראנשטיין: דיין שאראדע וועלן מיר דרוקן.

דעלקי פערלמאן: דיין שאראדע וועלן לייבל גורעוויטש: דיין שאראדע וועלן מיר דרוקן.

מעשה'לאך פון קינדער

דאס גאלדענע פיגעלע מיט דער געפ־נטלט קעצל

ווען איך בין נאך א "בייבי" געווען, האט מיר מיין מאמע געבראכט א קעצע־לע און א פייגעלע. דאס פויגעלע האט גע־האט א גאלדן עקעלע און דאס קעצעלע איז געווען א געפינטלטס, שווארץ מיט ווייס און האט געהאט גרויסע איינעלאך. די ערשטע צייט האב איך זיי ביידן ניט ליב געהאט, זיי האבן מיר געשטערט מיין שלאף. דאס קעצל האט מיך געהיט ווען איך בין געשלאפן און האט זיך אריינגע־גנב'עט אין מיין בעטעלע און צמיאוקעט, מיאו, מיאו, מיאו, און דערביי געמאכט אזא רחמנות פנים'ל ווי עס וואלט זיך גע־בעטן מען זאל עס ניט ארויסווארפן פון בעטעלע. דאס פייגעלע האט געזונגען זיף, ציף, ציף. איך האב איבער זיי ניט גע־קאנט שלאפן. און א קורצער צייט האב איך זיך צונעוואוינט צו זיי. איך האב אנ־געהגיבן ליב באקומען דעם קעצעלעס מיאוקען און דעם פויגעלעס זינגען און שפרינגען. איך האב שוין אן זיי ניט גע־קענט עסן און ניט שלאפן. איך בענק נאך היינט נאך זיי!

העלען בעם, 8 יאר אלט.

—(::)—

משה'לע פישער

משה'לע איז געווען 5 יאר אלט, קליין געוואקסן, מיט שווארצע האר, א לאנג נעזל און קלוגע, שווארצע אויגן. ער האט געוואוינט לעבן א טייך. משה'לע פלעגט קוקן דורכ'ן פענסטער און זעען ווי די מענשן כאפן פיש.

איינמאל האט ער געזאגט צו זיך אליין, אז ער וועט אויך גיין כאפן פיש. ער איז אוועק צום טייך געפונען ווערימלאך. ער האט אנגעהויבן זוכן צווישן די שטיינער, אבער די שטיינער זיינען געווען פאר אים צו שווער אויפצוהויבן, האט ער זיי נעריסן און געשלעפט, אבער ער האט זיך שטארק צערייסן די הענט און די פיס, ביז ער האט זיי אפגערוקט און ארט געפונען ווערימ־לאך. ער האט זיי אריינגעלייגט אין א קעסטעלע. ער האט גענומען א שפילקע, וועמען ער האט פארבויגן, א פאר שטרי־קעלאך, וועלכע ער האט צענויפגעבונדן, און א לאנגן שטעקן און פון דעם אלעם האט ער געמאכט א וואודע.

ער האט שוין געהאט א וואודע און וועי־רימלאך האט ער זיך אוועקגעזעצט אויף א שטיין ביים ברעג טייך, האט צוגע־טשעפעט א ווערימל צו דער שפיץ פון דער שפילקע און האט אריינגעווארפן די וואודע אין וואסער אריין. אויף צו להכעיס האט ער געכאפט א פיש. די זון האט זיך געגומען זעען און ער איז אוועק אהיים אין א גוואלדיקער שמחה. פאר פרייד איז ער אזש געשפרונגען אויף איין פוס ביז אין שטוב מיט זיין פישל און האט אויס־געשריען: מא־מא, מא־מא, איך האב א פישל געכאפט! פאר פרייד האט ניט גע־קאנט רעדן. די מאמע האט זיך אויף אים געבייזערט פארוואס ער איז אליין געגאנ־גען צום טייך, ווייל ער קאן נאך אריינ־פאלן.

— גיין, מאמע — האט משה'לע גע־זאגט, — אלע מענשן כאפן פיש און פאלן ניט אריין.

די מאמע האט ביי אים צוגענומען דעם פיש און האט אים גענומען פרעגלן. משה'לע איז געשטאנען לעבן אויוון מיט א פרייליכן פנים און האט זיך געפרייט וואס ער וועט האבן א פריש פישעלע פאר זיין אוונט ברויט. ער האט געזונגען א פרייליך לידל ווי עס וואלט געווען חנו־כה און די מאמע וואלט ניט געפרעגלט דעם פיש נאר לאטקעס. מיט גרויס אפע־טיט האט ער אפגעגעסן זיין חלק פיש און פון דאמאלסט אן האבן אים אלע גערופן משה'לע פישער.

סערעלע ליבקינד, 10 יאר אלט.

—(::)—

דאס מיידעלע און דאס אינגעלע

עס איז געווען א מיידעלע פריידעלע, האט זי געהאט א פופע. פלעגט פריידעלע מיט איר אוועק אין גארטן קליינען בלו־מלעך. איז געקומען א אינגעלע, הער־שעלע, און האט געפרעגט: "וואס טוסטו דא אליין אין גארטן?" האט פריידעלע געזאגט, "איך קלייב בלימעלאך". זאגט הערשעלע, "איך וועל אויך גיין מיט דיר". און זיי זיינען אוועק.

רחל'ע ליבקינד, 6 יאר אלט.

ליידער

דרעמל קינד מיינס

באסי הערשפעלד

דרעמל, קינד מיינס, דרעמל!
נאכטמיט אירע פליגלען
שפרייט א בלוען חלום.

שנוי פרינצעסן וואכט איצט,
קרענץ מיט ווייסע בלומען.
דרעמל, קינד מיינס, דרעמל!

וועט פרימארגן קומען
מיט א פרייד א ווייסער:
וועלן קינדער לויפן

צו דער זון אנטקעגן,
און מיר וועט זיך שליטלען
אויף די ווייסע וועגן...

דרעמל, קינד מיינס, דרעמל!

—(::)—

דאס אינגעלע און בערע־בער

צו מיינע פילמעניקעס מאטל און יאסל

י. קאמינסקי

אלע קליינע קינדער
קומט צו מיר אהער,
וועל איך אייך דערציילן
א מעשה פון א בער.
פון א בער א ברוינעם,
מיט קרומע גרויסע פיס,
וואס האט ליב צו נאשן —
נאשן האניק זיס.
און פון א קליינעם אינגל —
א אינגעלע א בראנד —
טוט רק וואס סאים ווילט זיך,
שטיפט אלץ נאכאנאנד.
גייט איינמאל דאס אינגל
גייט אין וואלד אין טיפן,
זוכט ווי צו פארבריינגען,
זוכט מיט וואס צו שטיפן.
שפרינגט פון קוסט צו בוים
און פון בוים צו קוסט.
האט קריכן אויף א בוים
זיך פלוצלונג אים פארגלוסט.
קלעטערט ער ארויף
אויף א בוים א הויכן,
כיז'ן בלוען היטל
אינגל ווייל דערגרייכן.
און בערל־בערע־בער
גייט אום אין וואלד און שמעקט,
האניק, האניק זיסן,
איי, וואלט אי דאיצט געלעקט!
קוקט ער אויף די שפיצן,
זעט ער דארטן עפעס
אויף די צווייגן זיצן,
וואס זשע איז עס דארטן?
וואס־זשע איז עס אויבן?
אוי, א בינשטאק האניק?
עס ווילט זיך בער ניט גלויבן!
שמעקט ער מיט דער ניאגע,
עס קיצלט אים אין נאז.
גיט זיך בערע ראפטאס
צו אונזער בוים א לאז.
קלעטערט שנעל, מיט אימפעט,
דער פיסק צעפענט ברייט.
אטא איז דער האניק...
בער איז עס גרייט!
און — דערזעט דעם אינגל...
אינגל־שפרינגל ברעו,
בערע גיט א ברוטשט:
וואס א אינגל קען!
קריכן נאר אויף בוימער,
אפנארן א בער!
שנעל ארויס פון וואלד
און קום אהער ניט מער!
בערע נעמט דעם אינגל,
קריכט מיט אים אראפ:
גיט אים א פאר פלעצל
און שאקלט מיט'ן קאפ.
ביז'ן עק פון וואלד
פירט ער אינגלען צו.
אינגל לויפט אה'ים,
בירע — אין זיין רו.

—(::)—

שפילכעלאך

אברהם רייזין

א שפילכל נאך א שפילכל
אין צימער ביי מיין קינד;
מיט פליגלען צוויי א מילכל,
וואס וואלט אויף א ווינט...

א שיפעלע אנטקעגן
ווי ביי א שטיין ברעג,
עס בענקט, ווי עס וואלט פרעגן:
ווען לאזט מען עס אין ווענ...

א באנדעלע, א לאנגער,
מיט א לאקאמאטיוו;
ער שטייט און וואלט א באנגער,
גלייך ווי דאס קליינע שיף.

א פערד לאזן א וואגן
זיין שטייען ביי א וואנט,
און ביידע דארט זיך זאגן:
ווען פירט אונז שוין א האנט...

און ווער קען דען געריינקען
די שפילכעלאך אן א שיר?
זיי וואלטן, זיי זאל שיינקען
דאס ליבע קינד א דיר.

דאס קינד — זיי א געטרייע
פארגעסט אן זיי דאך אפט;
נאך שפילכעלאך אנדערע, נייע
זי בענקט, און וואלט און האפט.

אן עראפלאן — זאל קאנען
אין לופטן פליען הויך;
זי זאל מיר נאר דערמאנען,
וועט זי דאס קריגן אויך...

א שאראדע

שאראדע נומער 5

מיין ערשט איז אין וואס און אין דאס,
מיין צווייט איז אין הערן און אין ווערן,
מיין דריט אין אין וואוהין און ניט אין בין
מיין פערט איז אין דער אין ניט אין לער,
מיין פינפט איז אין קויב און ניט אין גלויב

שאראדע נומער 6

מיין ערשט איז אין קען און ניט אין ווער,
מיין צווייט איז אין פיש אין אין שמיש,
מיין דריט איז אין גיין און אויך אין בייגן
מיין פערט איז אין צאפ און ניט אין טאפ
מיין פינפט איז אין צאן און אויך אין פאן
מיין זעקסט איז אין מאל און ניט אין באל
מיין זיבעט איז אין מאך און אויך אין דאך
מיין אכט איז אין ערד און אויך אין פערד
מיין נייגט איז אין געריכן
און ניט אין גענייגן.

אז די קליניק איז געווארן א תושב אין וויניפעג איז א זען פון דעם פאקט, וואס די זאמלער פאר'ן קאמפיין באריכטן א זייער ווארימען אפרוף מצד די אידן, וואס זיינען שוין ביז אהער באזוכט גע־ווארן.

ס'איז צו האפן, אז דער קאמפיין, אי־בערהויפט דער "אויסדערוויילטער צעטל" וועט פארענדיקט ווערן אין משך פון דעם חודש פעברואר.

אין צוזאמענהאנג מיט'ן קאמפיין פארגאנשטאלטן די "יאנג ליידים אקזיליע־רי" א מאסקאראד טאנץ אין ראזעלאנ־גארדן (פארטייזדש און קענעדי), דעם 4טן מארץ, 8 אוונט. פיל מאסקן ווערן פארבארייטעט און עס איז צו דערוואר־טען, אז דער אוונט וועט זיין העכסט אינטערעסאנט.

אויך ווערט אפגעהאלטן א טאנץ אין ציון קאונסיל זאל, זונטאג, אוונט, מארץ דעם 2טן. דאס איז איינער פון דער סע־ריע טענץ פארגנשטאלטעט פון "די גוי־רעלס אקזיליערי" פון דער מאונט כרמל קליניק. פיל מי גיבן די דאזיקע מיידלאך אפ פאר די דאזיקע אונטערנעמונגען, און איר וועט קיינמאל ניט געברויכן קיין גראבע מעטאדן ווען איר ווייסט די דאזיקע בעסערע מעטאדע. און איר וועט קיינמאל ניט ליידן פון איבער־פלוס זוועבליין ווען איר וועט אויס־פרובירן די דאזיקע לייכטע הילף. ביטע טוט דאס — פאר אייער טובה וועגן — איצט.

זיין זיכער צו באקומען די ריכטיקע פילפס מילק אף מאגנעזיא צוגעשריבן פון דאקטוירים פאר 50 יאר צו קארע־גירן איבערפלוס זוערקייט. יעדע פרעשל אנטהאלט פולע איינצעלהייטן — אין יעדן דראג סטאר.

צו פיל זויערקייט

GENUINE PHILLIPS MILK OF MAGNESIA
For Troubles due to Acid
INDIGESTION
ACID STOMACH
HEARTBURN
HEADACHE
GASES · NAUSEA

נייעס פונ'ם קאמפיין פון דער מאונט כרמל קליניק

די ביז אהער אפגעהאלטענע האבן צו־פרידן געשטעלט דעם עולם אויפ'ן בעס־טן אופן.

דער קאמפיין שליסט אויך איין א גראנדיעזן באזאר, וועלכן די ליידים אק־זיליערי פון קליניק וועט דורכפירן סוף מארץ אין ת"ת זאל. פיל פארשיידענע קאמיטעס פון פרויען פארוואלטן מיט די באזונדערע צווייגן פון דעם באזאר, און זיי האפן, אז דער עולם, איינזעהנדיק די גוטע ארבעט פון דער קליניק, וועט פאט־ראנזיזירן דעם באזאר אויף א פאסנדן אופן.

שיקט אייער הילף באצייטנס
אמעריקאנער דאלארן
איבערגעשיקט אין אלע וועלט טיילן
דירעקט אין שטוב אריין
שנעל, ביליק און ראיעל
סטאר אפן יעדן טאג און זונטאג ביז 12 אזייגער ביינאכט
B. MILLER
People's Book Store
816 MAIN ST. PHONE 57 646

נעזאלין און אויל
און אלץ וואס איר דארפט פאר אייער קאר
ביי אייער גוט באקאנטן
דוד גלושאן (נאלסקי)
Daves Service Station
וואשינג, גרייזינג, בייטן אויל און טייער ריפיירינג
רעד סיל גאזאלין, 28 סענט
וחייט ראז גאזאלין, 31 סענט
קומט און איבערצייגט זיך
Main and Flora Ph. 57 901

פראכטפול שיינע
טשעסטערפילד
סעטס

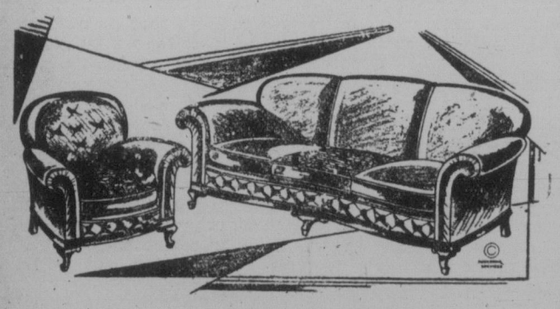

הער שיינער טשעסטערפילד סעט דא אילוסטרירט איז אן אויסנאם. ער איז געמאכט פון פיינסטן קוואליטעט מא־העיר מיט זייער צוציענדיקע רעווער־סיבעל קושאנס. עטלאכע קאליר קאמ־בינאציעס פון וואס אויסצוקלייבן פון געפיטשורטע טאופס, גרינע און בלויע. די בעסטע אינערלאכע קאנסטרוקציע איז א פארזיכערונג פון ריכטיקער באַ־דינונג. זעט זיי מארגן (שבת). איר וועט הויך שעצן א גרויסע איינשפא־רונג און איר וועט קריגן דעם נייסטן דעזיין און גרעסטן ווערט וואס מיר האבן וועגן אנגעבאטן פאר א סך מא־נאטן.

צוויי שטיק סעטס

$169.50

$41.50 איז דער ווערט פון די פרייע מתנות

פרייע מתנות

מיט יעדן געקויפטן סעט באקומט איר די דאזיקע ארטיקלען:
א שיינעם דזשוניאר לאמפ און בידעד שייד אין פארשיידענע קאלירן.
א וואלנאט פיניש ענד טייבל.
א זייער צוציענדיקן גרויסן סמוקער.

$5.00

דעפאזיט פארזיכערט באלדיקע דעליווערי, דער באלאנס פלוס קעריאינג טשארדזשעס קאן אראנזשירט ווערן צו צאלן א גאנצן יאר אויב איר ווינשט.

J.A.Banfield
The Reliable Home Furnishers
492 MAIN STREET — PHONE 86 667

פעברואר סייל פרייזן הערשן איבער אונזער גאנצער סטאר. געפינט אויס אונזערע פרייזן.

ביים אויס אייער אל־טע מעבל אויף דעם ספעציעלן סעט. מיר גיבן ארונטער העכ־סטע פרייזן.

טראנספער
פאר אלע צוועקן
קיין דזשאב איז ניט צו גרויס און ניט צו קליין — מיר מופן איבער אייער פיורניטשער אן טראבל
ערשט קלאסיקע באדיענונג גאראנטירט
איך בעט אלע מיינע פריינט און באקאנטע צו אדרעסירן זייערע
קוילן
דורך מיר. איך וועל עס דעליווערן צו אייך אין צייט צו אייער בעסטער צופרידנהייט
טעלעפאנירט 52 540
S. SIMKINS TRANSFER
456 STELLA AVE. - PHONE 52 540

בעסערע ציינער פאר בעסערן געזונד
גוטע ציינער מאכען אינגאנצען אן אינטערשייד אין אייער קינדס געזונד. מאר לייכטער אויל העלפט דאס וואקסן פון פיינע, געזונטע ציינער. דאקטוריס פון דענטיסטן רעקאמענדירען עס. ניט עס רעגולטע־ניג דורך דש־גאנצער צייט פון קינדהייט. דער לייכ־טער אויפן אין סקאטס'ס עמאלשאן. אז־נעמען באשטס קינדער גלייכען עס. לייכט צום פארדייען. פאנגט אן מאקן דיאגיסט האלט עס. יעדער טאג העלפט יעדע־ר

SCOTT'S EMULSION
פאר בעסערע ציינער און בייגער
Scott & Bowne, Ltd.
Toronto, Canada